

За наукові КАДРИ

Університет ім. І. І. Мечникова
Наукова бібліотека
СЕРЕДА
18
ВЕРЕСНЯ
1957 року
№ 24 (536)
Ціна 20 коп.

п-814561
Лит. зал Л.Б.

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

ПАРТІЙНИМ ТА КОМСОМОЛЬСЬКИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ УНІВЕРСИТЕТУ ОСОБЛИВУ УВАГУ СЛІД ЗВЕРНУТИ НА ВИХОВАННЯ МОЛОДІ В ДУСІ СВІДОМОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ДИСЦИПЛІНИ І ВІДПОВІДАЛЬНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СВОЇХ УЧБОВИХ ОBOB'ЯЗКІВ.

БІЛЬШЕ САМОСТІЙНОСТІ І ТВОРЧОСТІ В НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ

Серйозне, глибоко свідоме ставлення до науки завжди зв'язане з творчим підходом до неї. Вивчати предмет, щоб лише скласти екзамени, щоб лише запам'ятати уривки знань, —приклад пасивного ставлення до вивчуваного предмету, запорука провалу в майбутньому. Знання необхідно асимілювати, зробити частиною свого «я», внести в свій світогляд. При засвоєнні матеріалу виявити особисті наукові інтереси, виробити свою точку зору з спірних питань — ось шлях до активного засвоєння, до творчості.

Постанова Ради Міністрів СРСР від 12-IV 1956 року «Про заходи поліпшення науково-дослідницької роботи у вищих навчальних закладах» та інструктивний лист МВО СРСР від 15-IX 1956 р. лягли в основу всієї роботи кафедр і громадських організацій нашого університету в минулому році. Вони розширили можливість для творчості як в роботі викладачів, так і в навчанні студентів.

На всіх факультетах були переглянуті учбові плани з метою скорочення кількості годин обов'язкових занять для студентів, кількості іспитів та заліків. На всіх кафедрах були складені нові варіанти робочих планів. І в цьому році факультетами і учбовою частиною проведена певна робота щодо перегляду учбових планів. Майже всі факультети (за винятком фізико-математичного) успішно провели роботу по розвантаженню студентів з тим, щоб, починаючи з другого курсу, а в окремих випадках з 2-го семестру першого курсу, виділити їм день для самостійної роботи.

Намічені плани повинні бути запроваджені в життя.

В новому році необхідно серйозну увагу приділити справі дальшого удосконалення учбового процесу. Якомога більше матеріалу повинно вивчатися студентами самостійно, тому потрібно забезпечити їм необхідні умови для справжньої творчої самостійної роботи.

Проте, розвантажуючи студентів від зайвих обов'язкових занять, розширюючи їх можливість самостійно працювати, слід одночасно підвищити вимоги до студентів, суворіше контролювати самостійну роботу, домагатися глибокого творчого підходу до навчання. Учбовий процес необхідно організувати так, щоб студенти могли не лише засвоїти певну суму

знань, але й навчилися думати, робити висновки і застосовувати одержані знання в житті.

Однією з важливих форм творчої підготовки спеціалістів у вищій школі є активна участь студентів в роботі наукових гуртків. Минулого року в університеті працювало 48 гуртків, які охопили до 1000 студентів. Проведено біля 200 засідань, на яких заслухано біля 250 доповідей.

Наукові гуртки біологічного факультету провели ряд цікавих експериментальних досліджень. Керований доцентом Недзвідським гурток філологічного факультету успішно вивчає творчість М. Коцюбинського і готує до друку науковий збірник: «М. Коцюбинський і його творчість».

Окремі студенти фізико-математичного і хімічного факультетів брали безпосередню участь у науковій роботі кафедр, зокрема, на кафедрі експериментальної фізики під керівництвом доцентів Демидова, Сьори і Голуба, неорганічної хімії під керівництвом доцента Позігуна.

Група студентів хімічного факультету під керівництвом професора Морозова успішно працює над проблемою хроматографічного дослідження комплексних і дисперсних систем.

16 студентів виїздили з науковими доповідями в Московський, Харківський, Тбіліський, Мінський та Кишинівський університети. В цьому учбовому році вийшов друком IV збірник студентських наукових робіт, в якому опублікована 31 стаття.

Участь в наукових гуртках привчає студентів до творчої роботи, до самостійної розробки окремих наукових питань. Ось чому в цьому навчальному році слід ще більше розгорнути роботу студентських наукових гуртків і розпочати її з перших днів семестру.

В створенні необхідних умов для самостійної творчої роботи необхідна чітка налагоджена трудова дисципліна серед студентів, яка в минулому році була не належного рівні. Мали місце порушення дисципліни, прогули, запізнення і навіть аморальні вчинки з боку окремих студентів. Партійним організаціям факультетів, комсомольській організації університету в цьому навчальному році особливо увагу слід звернути на виховання молоді в дусі свідомої соціалістичної дисципліни і відповідального ставлення до своїх учбових обов'язків.

Розпочали працювати

Починають працювати над курсовими роботами та дипломними дослідженнями старшокурсники історичного факультету. Їх вже досить часто можна зустріти в кабінетах історії СРСР та історії України, загальної історії.

Найчастіші гості в кабінеті загальної історії—студенти III курсу. Кабінет стародавнього світу та

археології живе справжнім трудовим життям, цікавим, невтомним. Тут завжди можна зустріти кого-небудь з студентів за роботою. Недавно в кабінет історії стародавнього світу надійшли матеріали з практики п'ятикурсників, яка проходить в Овідіопольському районі.

П. ОСАДЧУК.

ВИЩЕ РІВЕНЬ ПОЛІТИЧНИХ ІНФОРМАЦІЙ

На всіх факультетах університету проходять політінформації, на яких вивчаються і обговорюються виступи М. С. Хрущова «За тісний зв'язок літератури і мистецтва з життям народу».

В більшості груп, на більшості курсів це обговорення має характер жвавого творчого обміну думками, проходить при великій активності студентів.

Цікаво пройшла політінформація на IV курсі історичного факультету (агітатор тов. Раковський), добре була організована політінформація на IV курсі філологічного факультету (керівник тов. Збандут). Під час останньої політінформації студенти детально і глибоко висвітлювали питання про партійність літератури, її народність, охарактеризували положення: «Без життєвої правди—немає літератури». У виступах вдало проводилося порівняння роману Дудінцева «Не хлебом единым» з твором Николаєвої «Повесть о директоре МТС и главном агрономе». Керівник т. Г. П. Збандут узагальнив виступи

студентів, показавши боротьбу КППС за ідейну високохудожню літературу, зупинився на рішеннях Червеного пленуму КППС.

Проте в проведенні політінформацій все ще багато формалізму, натаскування, мало творчої ініціативи як у керівників, так і у студентів. Трапляються випадки, коли політінформації проходять неорганізовано. Студентів заздалегідь не ознайомлюють з темою наступної політінформації, і вони приходять на заняття невідповідними. Так, наприклад, погано була організована і тому пройшла дуже мляво і нудно політінформація на I курсі філологічного факультету (керівник А. П. Філіпчук). На занятті з 50 чоловік було присутньо 33. Студенти заявили, що не підготувались до політінформації, бо не знали теми.

Відповіді студентів на запитання викладача були поверховими і блідими, зводились до тези, що «література повинна показувати більше досягнень».

Чому в кабінетах пусто?

Друга половина вересня. З повним правом можна вже сказати, що навчальний рік іде повним ходом. Час активно включатися в роботу. Умови для цього є. Працюють бібліотеки, читальний зал, кабінети. Кабінети в цьому році поповнились новою літературою. Так, кабінет російської та зарубіжної літератури одержав нові цікаві книги, випикує журнал «Вопросы литературы».

Проте чомусь мало кого з студентів це хвилює. В кабінетах ще дуже і дуже мало відвідувачів. З'являються тільки коли-не-коли студенти III та IV курсів. Навіть дипломантів не видно.

У біологів

Біологи ще не починали працювати в своєму єдиному навчальному кабінеті — мічурінському. Та це й зрозуміло. Збираючись засісти за книжки, біолог опиняється перед дилемою: їсти чи не їсти. В біологічному корпусі не пообідаєш, а додому (в місто, в гуртожиток) треба добиратися чи двома трамваями, чи трамваем та троллейбусом — широкий вибір. Особливо слід позаздрити третьокурсникам: літературу, потрібну їм для курсових робіт, вони можуть дістати лише в кабінеті, бо в наукову бібліотеку їх ще не записують. Доведеться, мабуть, переходити на «сухий пайок».

А може, врешті-решт, господарська частина університету пожертвує для біологів «червоний автобус», про який давно вже співаються дотепні куплети на університетських вечорах.

Ще простіше — налагодити знову виготовлення гарячих страв у біологічному корпусі, як це робилося в кінці минулого року.

Зовсім обминають п'ятикурсники кабінет української та російської мов. Вони до цього часу не взяли тут тем дипломних робіт.

Геть прогульників!

Заняття в університеті почалися... Відбулися перші десятки лекцій... В журналах для обліку з'явилися перші короткі позначки «нб». Декого вони схвилювали: чому товаришів нема на лекціях? — дехто не звернув на це уваги, а дехто, хоч і знав про пропуски, лишався байдужим. До цієї останньої категорії чомусь в переважній більшості належать комсомольські та профспілкові працівники, члени редколегій студентських газет.

Тих студентів V курсу філологічного факультету, яких стурбувала відсутність на заняттях студентки Тросіної, цілком задовольнила коротенька, захоплено щаслива звісточка від неї приблизно такого змісту: «Дорогі дівчатка! Страшенно хотіла б вас бачити, але не можна: мені так шкода покидати чоловіка».

Щоправда, таких випадків мало. Та й пропусків занять не так вже багато, хоча одна дівчина з фізмату заповнила: «Ось, почекайте, хай почнуться семінари — буде багато пропусків». До речі, на фізматі для прогульників створені майже ідеальні умови. Так, на III математичному, на II фізичному курсах не в усіх групах є ще журнали для обліку, а на деяких курсах почали їх вести лише з 11 вересня. Прогульники раді. Немало пропусків вже зробили Панкова (14 годин), Дульгерова (11 годин), Фадеева, Родіонова, Єрусалимський, Баталіна, Остер та інші.

Тов. Філіпчук висновків не зробив, політінформація пройшла формально і студентам нічого не дала.

На III курсі хімічного факультету консультант тов. Павлова також не зуміла організувати активне обговорення. Один з студентів коротко виклав зміст виступів тов. Хрущова, консультант не зробила ніяких зауважень, не підвела підсумків. Таким чином, ця політінформація також пройшла формально.

Не вийшло жвавої бесіди й під час проведення політінформації на II курсі історичного факультету (керівник тов. Беркович). Основне питання про партійність та народність радянської літератури та мистецтва було розкрито недостатньо.

Наведені факти доводять, що необхідно більше приділити уваги проведенню політінформацій. Треба краще налагодити навчання агітаторів, організувати творчий обмін досвідом між ними. Проведення політінформацій, підготовку до них студентів необхідно систематично контролювати.

На жаль, не видно в кабінетах й першокурсників. Заходять лише одиниці.

З. ГАВРИШ.

Ми б хотіли знати, що сказала б Гусейнова, Єрусалимський та ім подібні про будівників, які, зводячи палац, не всі камінці ставили один до одного, а робили б навмисне пробоїни, щілини, забували класти розчин? Очевидно, вони відмовилися б жити в такому будинку: вітерець, знаєте, тут гулятиме вільно та й недовговічний цей будинок. Але ж знання, які студент одержує у вузі, — це теж будинок! Чи довго триматиметься він у вас, т. Гусейнова, у вас, т. Болгарин? Чи добре почуватимуть себе учні, яких ви станете потім вчити? Чи не похворіють вони від протягів, що, безперечно, існуватимуть у вашому будинку знань? Нам би дуже хотілося, щоб про це пам'ятали всі студенти, що легко важно пропускають лекції.

Пропусків небагато, але вони є. Погані справи з дисципліною на деяких лекціях. Що ж роблять комсомольські працівники? Та нічого! Очевидно це доведеться врахувати при оцінці їх діяльності на комсомольських зборах.

То ж давайте будемо вчитись без усяких пропусків! Пам'ятаймо, що наука любить систему. Геть прогульників!

Р. ЗАК.

Є на IV курсі російського відділу

Б. ДЕРЕВ'ЯНКО.

ЗА ГЛИБОКІ І МІЦНІ ЗНАННЯ

Підсумки і завдання

(З доповіді доцента С. М. КОВБАСЮКА)

САМОСТІЙНА РОБОТА — ЗАПОРУКА УСПІХУ

З виступу професора Д. Г. ЕЛЬКІНА

— Запорукą всіх успіхів в самостійній роботі студентів. Наука рухається вперед швидкими темпами. Що сьогодні нове, то завтра може застаріти. Студент повинен сам слідувати за останніми досягненнями вивченої ним науки, а це може дати лише самостійна робота. В протилежному разі, закінчивши університет, студент виявиться далеким від останніх досягнень науки. Скорочення лекційних годин дало свої наслідки. Однак, мало скоротити курси лекцій, надати студентам вільний день, потрібно перебудувати весь педагогічний процес. Потрібно читати лекції так, щоб вони стимулювали самостійну роботу.

Доцільно виділяти дні для самостійної роботи поступово, починаючи з 2-го курсу. Для студентів-першкурсників, на наш погляд, введення вільного дня передчасне.

Далі професор Елькін зупиняється на недоліках в питанні педагогізації. На хімічному факультеті, наприклад, в учбових програмах відсутня така дисципліна, як психологія. Для майбутніх педагогів цей курс необхідний.

СТВОРИТИ УМОВИ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

З виступу доцента
Г. А. В'ЯЗОВСЬКОГО

— Перевіряючи підготовку учбової бази історичного факультету до нового навчального року, я мав змогу порівняти можливості забезпечити самостійну роботу студентів історичного та філологічного факультетів. Можна позаздрити кількості кабінетів на історичному факультеті, але не всі кабінети добре обладнані. В деяких по 4 роки учбові стенди не оновлювалися. На філологічному ж факультеті площа кабінетів дуже мала. Не всі студенти мають змогу працювати після робочого дня. На обладнання існуючих кабінетів не відпускають коштів. Такі ж кабінети, як кабінет філософії, помпезно обставлені. Все це призводить до того, що добу, яка виділяється для самостійної праці, студенти називають додатковим вихідним днем. Необхідно забезпечити студентів робочим місцем і встановити систематичний контроль за їх самостійною роботою.

НАЛЕЖНУ УВАГУ НАУКОВИМ ГУРТКАМ

З виступу проф. В. П. ЦЕСЕВИЧА

— Необхідно вже з перших днів навчання приділити належну увагу науковим студентським гурткам з тим, щоб забезпечити їх активну роботу на протязі всього семестру. Дуже заважає нормальній роботі студентів фізико-математичного факультету розподіл занять на дві зміни.

БАГАТО ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ВИКЛАДАЧІВ

З виступу студента геолого-географічного факультету О. ПОЛІЩУКА

— Необхідно по можливості скоротити вивчений лекційний матеріал, щоб студент мав можливість у звільнений час глибше вивчати першоджерела, монографії, журнальні статті, газетні виступи. Успіх в організації самостійної роботи залежить багато в чому від ставлення до неї викладачів. Пускати роботу на самоплив не можна. На нашому факультеті такі викладачі, як К. Є. Повітчан, Н. І. Блажко, цікавляться самостійною роботою студентів, пропонують теми для цієї роботи, але добру справу не доводять до кінця — не перевіряють результатів роботи. Крім того, окремі викладачі пропонують літературу, яка не має глибокого теоретичного характеру.

Головним показником наслідків в учбовій роботі у вищому учбовому закладі є підсумки екзаменаційних сесій, особливо весняної сесії, яка у звітному році була досить складною і повчальною.

В цілому наслідки весняної іспитової сесії свідчать про серйозне ставлення переважної більшості студентів до навчання, про зростий рівень їх академічної підготовки.

Добру підготовку показали студенти на іспитах з суспільних наук. Незважаючи на значно підвищені вимоги, більшість їх виявили ґрунтовні знання матеріалу і одержали добрі і відмінні оцінки.

Проте минула весняна сесія характеризується різким зниженням показників щодо якості студентів на сесію. В попередні роки кількість студентів, які не з'явилися на сесію, складала буквально одиниці, а в звітному році не з'явився складати іспити 191 студент — 7,7%, з них майже половина без поважних причин. Особливо багато цих студентів припадає на фізико-математичний (35 осіб), філологічний (21 особа) та біологічний (13 осіб) факультети.

Всього повинно було скласти іспити 2465 студентів. Склали всі іспити 2056 — 83,4%.

Зниження проценту успішності обумовлене підвищеними вимогами викладачів до академічної успішності студентів в світлі завдань, поставлених рішеннями ХХ з'їзду КПРС про неухильне підвищення якості підготовки спеціалістів. Разом з тим, відіграло певну роль і нове положення про порядок призначення стипендій, за яким студентів в окремих випадках можна призначати стипендію і при наявності задовільної оцінки. В минулому учбовому році викладачі значно сміливіше ставили цю оцінку. Очевидно, не могла не відбитися на підсумках сесії і загальна напруженість в організації учбового процесу у зв'язку з виїздом студентів на сільськогосподарські роботи.

Найбільш низьку успішність виявили студенти молодших курсів, що зайвий раз свідчить про недостатню роботу з ними професорсько-викладацького складу, деканів, громадських організацій, про неуміння цих студентів як слід працювати у вищій школі.

Найгірша успішність на II курсі фізико-математичного факультету, де майже половина студентів має заборгованість (86 чол.). Погана успішність також на перших курсах хімічного та фізико-математичного факультетів, які мають 70—72% успішності (заборгованість мають 55 студентів). Слід також відзначити недостатню успішність студентів таких факультетів, як філологічний і біологічний, набір на які проходив в умовах значного конкурсу і, здавалося б, до складу студентів зараховано най-

11 вересня 1957 року в університеті відбулися відкриті партійні збори. З доповіддю «Підсумки 1956-57 учбового року і завдання університету на 1957-58 учбовий рік», виступив проректор по учбовій частині доцент С. М. Ковбасюк.

В обговоренні доповіді взяли участь доцент І. Є. Грицютенко, професор Д. Г. Елькін, професор Р. Й. Файтельберг, професор В. П. Цесевич, доцент Г. А. В'язовський, доцент О. М. Дроздов, студент фізико-математичного факультету О. Тігай, студент геолого-географічного факультету О. Поліщук та інші товариші.

Збори прийняли розгорнуте конкретне рішення.

Сьогодні ми друкуємо матеріали з відкритих партійних зборів.

більш здібних і підготовлених.

На історичному факультеті успішність знизилася не на багато, проте різко зменшилася кількість вищих оцінок. Кількість студентів, які склали іспити на «відмінно» і «добре» складає 39,9% проти 72,4% у минулому році, а кількість студентів з задовільними оцінками зростає майже у 5 раз.

На географічному факультеті кількість відмінників зменшилася вдвоє, а студентів, що мають задовільні оцінки, збільшилася в 6 раз, з незадовільними оцінками більше ніж у 8 раз.

На українському відділі філологічного факультету теж майже наполовину зменшилася кількість студентів з добрими і відмінними оцінками, в 5,5 раз збільшилося число студентів з задовільними і в 4 рази з незадовільними оцінками.

На фізико-математичному факультеті трохи кращі успіхи мають математики, проте і тут має місце зниження проценту успішності. І у фізиків, і у математиків зменшилося число відмінників, майже в 3 рази зросло число студентів з задовільними оцінками, а також зростає кількість невстигаючих студентів.

У звітному учбовому році університет підготував і випустив 404 молодих спеціалістів, з них 65 осіб одержали дипломи з відзнакою.

На державних іспитах випускники виявили досить ґрунтовні знання з спеціальності, а також з курсу історії КПРС, виявили знайомство з творчими марксизму-ленінізму, знання основ політики КПРС на сучасному етапі, добру обізнаність в поточних подіях зовнішньої і внутрішньої політики СРСР.

Разом з тим, в ході державних іспитів виявилися окремі істотні недоліки у постановці учбової роботи, які в новому навчальному році треба виправляти. Про ці недоліки говорять у своїх звітах голови державних екзаменаційних комісій.

На історичному факультеті загальним недоліком відповіді випускників було незадовільне знання карти, хронології, історичної художньої літератури. Помічався лібералізм в оцінці знань студентів на іспитових сесіях (наприклад, щодо відповідей студентів Будова, Грабовського, Савченка). Як правило, студенти відповідали на іспитах російською мовою. Випускні екзамени на українському

відділі філологічного факультету виявили слабе орієнтування студентів у науковій і критичній літературі, неозброєність бібліографічними навичками і знаннями (студентка Русова). Багато студентів не читають літературні журнали, літературні газети, не знайомі з творчістю одеських письменників (студентка Шепіліна).

Подібні недоліки, безперечно, мають місце і на інших факультетах. Правда, не всі голови державних комісій з усією відвертістю про них сказали. Очевидно, надалі нам треба подумати про широке залучення головами державних комісій наукових працівників інших університетів. Від цього справа, безперечно, тільки вирає.

Велику роботу проведено університетом в справі організації набору студентів. В цьому році перед вузами поставлено завдання вжити всіх заходів для широкого залучення до вищої школи молоді з виробництва.

Всього в університет зараховано 565 осіб, в тому числі 178, які мають не менше 2-х років стажу практичної роботи, і 40 осіб демобілізованих.

Готуючись до нового навчального року кафедри проробили чимало підготовчу роботу щодо планування учбового процесу з окремих дисциплін, затвердження робочих планів, розподілу педагогічного навантаження. Особливу увагу кафедр було звернено на обговорення вступних лекцій, в яких повинні знайти найяскравіше відображення методологічні засади відповідної дисципліни.

Зараз перед партійною організацією і всім професорсько-викладацьким колективом університету стоять завдання дальшого поліпшення організації учбового процесу, якості викладання всіх дисциплін, піднесення на вищий рівень науково-дослідницької роботи, посилення політико-виховної роботи серед студентів.

Одним з найбільших недоліків в роботі минулого року було недостатнє розгортання самостійної роботи студентів. Зважаючи на це, в новому учбовому році парторганізаціям і деканам факультетів та всьому професорсько-викладацькому складові серйозну увагу треба приділити цій справі. Слід посилити контроль за самостійною роботою студентів, поліпшити консультаційну роботу серед них.

В новому учбовому році необхідно всіляко підняти роль комсомольських організацій факультетів і університету, які під керівництвом партійної організації повинні брати найактивнішу участь в піднесенні учбово-виховної і культурно-освітньої роботи, повсякденно піклуватися про покращення побутових умов студентів.

Йдучи назустріч славному ювілею Великої Жовтневої соціалістичної революції, колектив нашого університету під керівництвом партійної організації прикладі всіх зусиль для успішного виконання завдань по підготовці висококваліфікованих молодих спеціалістів.

ВПОРЯДУВАТИ КАБІНЕТИ

З виступу студента фізико-математичного факультету О. ТІГАЯ

— В несприятливих умовах доводиться працювати студентам фізмату. Через нестачу аудиторій вони мусять працювати в другу зміну. На факультеті недостатньо кабінетів,

ПОТРІБНІ ДІЛА, А НЕ РОЗМОВИ

З виступу доц. І. Є. ГРИЦЮТЕНКА

— Великим недоліком навчальної роботи є той факт, що за період навчання в стінах університету студенти не набувають необхідних знань з української мови, мови народу серед якого більшості з них доведеться працювати. Це явище не випадкове. Не можна миритися з тим, що на протязі ряду років ведуться лише розмови про перехід професорсько-викладацького складу на читання лекцій українською мовою, практичні ж заходи до цього часу не вживаються. Ці недоліки пояснюються тим, що ректорат, партійне бюро та інші громадські організації не ведуть потрібної, цілеспрямованої роботи в цьому напрямку.

НЕОБХІДНІ НАУКОВІ ВІДРЯЖЕННЯ

З виступу професора
Р. Й. ФАЙТЕЛЬБЕРГА

— Біологічний факультет веде значну теоретичну і практичну наукову роботу, яка має важливе народно-господарське значення. Зокрема, велика робота проводиться на кафедрах, очолюваних професорами Тульчинською, Лебедєвим і Савчуком. На факультеті працює електрофізіологічна лабораторія. З допомогою доцента Демідова встановлений і працює електронний мікроскоп.

Добре працюють, незважаючи на деякі труднощі, наукові гуртки студентів. В роботі студентської наукової конференції біофаку цього року взяли участь студенти інших вузів міста.

Професор Файтельберг говорить про необхідність більш широкої практики наукових командировок для вивчення і використання досягнень в галузі науки і досвіду інших вузів країни.

ТРЕБА ДОПОМОГТИ БІОЛОГАМ

З виступу доц. О. М. ДРОЗДОВА

— Добре підготувався до нового учбового року колектив наукових працівників біологічного факультету. Підготовка почалась ще наприкінці минулого учбового року, коли партійне бюро та деканат організували обговорення лекцій, почали устаткування кабінетів та лабораторій. Учбова база біофаку, численні кабінети та лабораторії справляють добре враження.

Але є тут і ціла низка недоліків. Відсутність гуртожитку та ідальні поблизу учбового корпусу лишає можливість використовувати дуже добрі умови для самостійної роботи студентів після лекцій, тому що більшість студентів живе далеко.

Зв'язок з центром міста надзвичайно поганий. Це питання обговорювалось багато разів, але автобус досі не придбали.

Керівництву університету необхідно в найкоротший строк допомогти численному колективі біологів.

в яких би можна було працювати, поповнювати знання. В кабінеті математики, наприклад, поставили нові меблі, а місця для занять не вистачило, книги лежать на підлозі.

НАША ПРАКТИКА

Останніми роками на початку і наприкінці літа значна частина студентів-філологів українського відділу проходить діалектологічну практику та бере участь в наукових експедиціях на території Одеської області. Поряд з закріпленням набутих теоретичних знань з діалектології та історії мови, в центрі уваги молодих науковців лежить запис матеріалів до Діалектологічного атласу української мови та до обласного словника говорів Одещини, над складанням якого нині напружено працює кафедра української мови.

Влітку цього року запис діалектного матеріалу організовано в 11 районах, значна частина яких є пограничними, розташованими на окраїнах області.

Велику увагу було приділено районам колишньої Ізмаїльщини, населення яких за національним складом є надзвичайно строкатим. Українські поселення цієї частини Одещини, засновані переважно в першій чверті XIX ст. із втікачів-кріпаків Поділля, Середньої Наддніпрянщини, Херсонщини, колишнього Хотинського повіту тощо, знаходяться в силу певних історичних умов в оточенні значних говіркових масивів болгарів, молдован, гагаузів, росіян, перебуваючи з ними в найтісніших економічних та культурних стосунках.

Порівняно недавно тут жили турки, а тому й не дивно, що в мові українців колишньої Ізмаїльщини, крім молдавських, румунських і болгарських лексичних запозичень, є значна кількість тюркізмів. Тут майже кожне українське село, та й не лише українське, знає таку топонімічну назву, як «селище», на означення місця, де колись жили турки.

На поточному рахунку студентів-діалектологів цього літнього сезону — сотні сторінок зв'язаного тексту, тисячі сторінок записів за питальником, сотні обласних діалектних слів.

Студенти В. Складенко, Г. Шендрік, В. Мороз, Л. Єдидович, крім дбайливо записаного матеріалу, до

багатьох питань додали чудові ілюстрації-малюнки, вони звертали також увагу на знахідки старовини.

Студентки Р. Відмиш, Л. Мазуренко, Г. Яцентюк, прибувши у мальовниче село Приморське, Татар-

бунарського району, свідомо поселилися в стані однієї з польових бригад, завдяки чому змогли досить добре, буквально фотографічно, відтворити місцеву говірку.

Цікаво, зі знанням справи, записали історію с. Миколаївка—Новоросійська, Саратовського району, студентки Т. Гавриш і О. Зданевич. В минулому Миколаївка—Новоросійська — це один з визначних культурних і економічних центрів козацьких поселень на території колишньої Ізмаїльщини.

Цікаву й потрібну ініціативу виявили студентки А. Ільницька та С. Ворона, які поза питальником ретельно описали лексику млинарства, виявивши при цьому біля 40 обласних слів.

Багато окремих речень і словосполучень, почутих від мовлян безпосередньо на базарі, в місцевих крамницях, на колгоспному току тощо, записано студентами Л. Урсул та С. Майданік. Такі записи є особливо цінними.

Багато хорошого можна сказати і

про інших студентів. Так, наприклад, значний науковий інтерес становлять записи, зроблені студентками Кириченко та Снятинською.

Всі студенти з великою пристрасністю і невимушено захопленням став-

ляться до запису українських говірок Одещини. І не лише тому, що надзвичайно приємно їхати в село, де досі з науковців ще ніхто не побував і мовну систему говірки якого треба буде характеризувати вперше.

Вага і привабливість діалектологічної практики і наукових експедицій в районі області зростає ще й тому, що більшість випускників-філологів нашого університету працює, як правило, в школах, що містяться на території південно-східного діалекту. Ось чому ґрунтовне знання згаданого діалекту допоможе теперішнім студентам, а майбутнім вчителям-словесникам з найбільшою ефективністю переборювати діалектні помилки в усній та писемній мові учнів.

Ось чому ми щиро вдячні за надану нам можливість поповнювати і удосконалювати свої філологічні знання на практиці, щоб згодом сповна віддати їх справі виховання і навчання підрастаючого покоління.

В. ДРОЗДОВСЬКИЙ.

СПАСИБІ ДРУЗЯМ

В село Першотравневе, на березі Катлабухського лиману, ми прибули десь о першій годині дня.

Перше, що вразило нас, — пусті вулиці села. Дуже рідко можна було побачити старика чи бабусю та малюків, що бігали по подвір'ях.

Голова сільської ради, який трапився якраз в селі, сказав:

— Всі на роботі. Силосують.

А ввечері секретар парторганізації Петро Михайлович Донченко розповідав нам про хороші діла сільських комсомольців. Показав перехідний прапор райкому комсомолу, кілька грамот Одеського обкому, грамоти ЦК ЛКСМУ.

— До них і зверніться за допомогою. У нас чудові хлопці і ще кращі дівчата.

..Ми знайомились, домовлялись про роботу, розпитували про людей села. Дізнавшись, що ми цікавимося не тільки молоддю, а й стариками, хлопці й дівчата почали нам називати старих людей села.

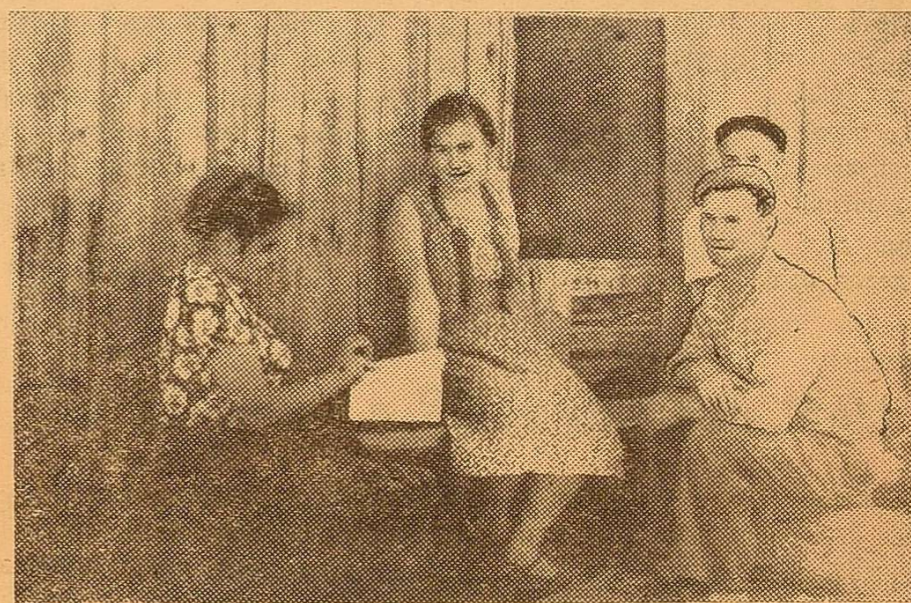
— До кого діда зайдіть, він багато знає!— гукав Яким Волощук.

— До бабусі Добринської,— сказав

Добре допоміг нам в цьому Ваня Колоянов, який володіє тонким філологічним чуттям. Він вказав на дуже цікаві відмінки слів і фраз їхнього села, зібрав цікавий лексичний матеріал.

Особливо тепло пригадується Яким Волощук. Юнак, який через важкі матеріальні умови не зміг здобути середньої освіти, живо цікавиться історією свого села. Він зібрав багатий матеріал про турецьке селище, яке було на місці села в XVII—на початку XVIII ст., про здобуття суворовськими військами Ізмаїла. Весь цей матеріал Яким передав нашій експедиції. Він же допоміг розшукати кілька цінних археологічних знахідок: давньогрецьку і старотурецьку кераміку, латунний перстень—печатку літнього середньовіччя.

Ми не залишилися в боргу. Наш керівник Володимир Петрович Дроздовський прочитав молоді лекції про творчість великого українського поета І. Я. Франка. Ми відповідали на численні запитання молоді зв'язані з літературою, мовознавством. Щире студентське спасибі нашим

Ваня Колоянов.

Роботу ми почали наступного ж дня. Тепер ми йшли не наосліп. І дійсно, старше покоління дало нам багатий матеріал. Не менше цікавого було записано й від молоді.

друзям! Сподіваємось, що наша зустріч не остання.

В. МОРОЗ, Г. ШЕНДРИК.

На фото: студенти-філологи на діалектологічній практиці.

ТРИБУНА РЕВОЛЮЦІЇ

Від редакції. Наближається знаменний історичний ювілей— 40-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. З цього номера ми починаємо публікувати серію статей про революційні традиції нашого міста-героя, про боротьбу за перемогу соціалістичної революції і встановлення Радянської влади на Одещині.

Як відомо, В. І. Ленін, Центральний Комітет партії приділяли виняткову увагу створенню партійної більшовицької преси в період підготовки Великого Жовтня. В березні 1917 року відновлене було видання «Правди», і її перший номер вийшов 5 березня 1917 р. В усіх великих промислових центрах виходили більшовицькі газети. В Москві видавалася газета «Соціал-демократ», в Києві — «Голос соціал-демократа», в Харкові — «Пролетарій», в Катеринобурзі — «Уральський робітник», в Іваново-Вознесенську — «Наша зірка», в Баку «Бакинський робітник», в Самарі — «Приволжская правда», в Луганську — «Донецкий пролетарій» та ін.

Перед Одеською більшовицькою організацією постало питання про

створення свого власного органу. Так 6 липня 1917 р. вийшов перший номер новоствореної революційної більшовицької газети «Голос пролетарія».

Створення більшовицької газети було справою не легкою. Не було коштів, приміщення, друкарні, паперу. Одеський більшовицький комітет доручив організацію газети секретарям комітету Хмельницькому і Заславському.

У напівтемному приміщенні колишнього трактиру по вул. Поліцейській, 39, де містився міський партійний комітет, за фанерною перегородкою в одній з комірчин розмістилася редакція «Голоса пролетарія».

Першим номерам газети було дуже важко виходити. Друкувалася газета в друкарні колишнього видавництва товариства «Русская речь». Робітники друкарні склали і друкували газету рано-вранці, до друкування інших газет, причому вони не одержували за це грошей: це було їх добровільним бажанням.

Авторитет і вплив «Голоса пролетарія» на маси зростав з кожним номером. Перегортаючи пожовклі від часу газетні сторінки «Голоса пролетарія», ми відчуваємо бурхливе дихання революційного героїчного часу. «Голос пролетарія» був кровини

і нерозривними узами зв'язаний з фабриками і заводами Одеси, з революційними частинами Одеського гарнізону, з моряками флоту. На його сторінках виступали керівники більшовицької організації Хмельницький, Заславський, Мізікевич, Г. Ачканов, Старостін та інші.

На сторінках газети «Голос пролетарія» публікувалися написані доступною мовою кореспонденції про діяльність більшовицької організації, про роботу профспілок та фабзавкомів, про діяльність Рад. Особливо цікавими є матеріали, що показують, який величезний вплив мали рішення VI з'їзду партії на Одеську більшовицьку організацію. Саме ці рішення відіграли головну роль у тому, що одеські більшовики остаточно відмежувалися від меншовиків-інтернаціоналістів, і 30 вересня з «Голоса пролетарія» був знятий підзаголовок: «Орган об'єднаних соціал-демократів — інтернаціоналістів». З цього часу газета ще ближче стала до робітничих мас, напрямок її був послідовно більшовицький.

Важливе завдання більшовицької преси полягало в тому, щоб довести великі ідеї В. І. Леніна до свідомості найширших трудящих мас. «Голос пролетарія» систематично передруковував з центральних партійних видань статті В. І. Леніна, був

зв'язаний з більшовицьким видавництвом «Прибой», з Бюро преси при Центральному Комітеті партії.

Все частіше й частіше на сторінках «Голоса пролетарія» з'являються повідомлення про діяльність Червоної Гвардії, про озброєння робітників, про консолідацію сил революції, про революційні події в Петрограді.

25 жовтня перемогло збройне повстання в Петрограді.

Сповіщаючи 26 жовтня про перемогу збройного повстання в Петрограді, «Голос пролетарія» на першій сторінці опублікував відозву Одеського комітету РСДРП(б) до робітників, солдатів, матросів і селян, в якій говорилося: «Хай живе революція!»

В Одесі влада не перейшла до рук робітничого класу в жовтні 1917 р. Спираючись на підтримку угодських партій — меншовиків та есерів, на буржуазно-націоналістичні організації, використовуючи свій збройний оплот — гайдамацькі частини, маючи підтримку Румунського фронту, владу намагалася захопити контрреволюційна Центральна Рада. У цей важкий напружений час «Голос пролетарія» друкує ленінські статті, промови, що розкривають правду про характер соціалістичної революції, публікує історичні декрети II Всеросійського з'їзду Рад — про мир і землю, «Декларацію прав народів Росії». Газета виступає як бойовий організатор мас на перетворення в життя ленінських декретів, мобілізує

трудящих Одеси на розгром контрреволюції. Під рубрикою «Робітники, прбтестуйте!» газета з номера в номер публікує рішення робітників заводу РОПІТ, фабрики Попова, Беліно-Фендеріха та інших заводів, зборів військових частин 40 і 49 полків з протестом проти політики угодських партій, Центральної Ради, з вимогою переходу всієї влади до рук Рад.

Робітничий клас Одеси під керівництвом своєї більшовицької організації 14 січня 1918 року взяв владу в свої руки. В цей знаменний день «Голос пролетарія» вийшов із закликом на першій сторінці: «Вся влада Радам!».

Протягом трьох днів на вулицях Одеси точилися жорстокі криваві бої проти об'єднаних сил контрреволюції, які не хотіли здавати свої позиції без бою. Збройне повстання народу перемогло 18 січня. «Голос пролетарія» в передовій статті «Переможна влада» сповістив про те, що барикадні бої закінчені. «Революційний трудовий народ Одеси відстояв свою робітничо-селянську справу», — писала газета.

В нових умовах соціалістичної революції, яка перемогла, в умовах боротьби за зміцнення Радянської влади з новою силою зазвучав голос революційної більшовицької преси — вірного і випробуваного, загартованого в боях помічника героїчної ленінської партії.

Доцент М. РАКОВСЬКИЙ.

Тю університету

Коли загоряються зорі

В цей час хто поспішає на вечір, хто в кіно, дехто перегортає сторінки конспекту, закохані ангажують всі лавки по скверах, а студенти астрономічної фуркації, поглядаючи на зоряне небо, стрибають на підніжки трамваїв і їдуть у парк ім. Шевченка, до астрономічної обсерваторії.

Загляймо туди й ми. На масивних бетонних стовпах стоять невеличкі телескопи АТ-1, надіслані з Москви спеціально для Одеської станції візуального спостереження Штучного супутника Землі. На цих прекрасних приладах студенти під керівництвом начальника станції В. М. Нечаєва навчаються ставити оптичні бар'єри, своєрідні оптичні сіті, в які треба буде ловити Штучний супутник Землі.

Понад п'ятдесят студентів беруть участь у цій роботі. Активну допомогу т. Нечаєву на заняттях з новачками подають студенти Ковтун, Романов та інші.

Треба поспішати, адже супутник буде запущений в небо вже на початку жовтня!

Ходімо далі. Ось височить серед гілля дерев сріблястий в місячному

світлі купол. Це башта 65-дюймового рефрактора Кука. Люк куполу відкрито, і труба спрямована на перемінну зірку, за якою спостерігають члени колективу спостережень при ОдВАГО, студенти Мандель і Макаров.

Цей колектив спостережень, до складу якого входять багато студентів фізмату (Романов, Волянська, Ковтун, Марковський), студент геолого-географічного факультету Александрович та інші, за літо провів багато цікавих спостережень перемінних зірок, Сонця, місячного затемнення 13—14 травня. Скоро будуть відіслані в Москву результати спостережень Марса в час великого протистояння 1956 р.

Деякі студенти працюють і далеко від головного будинку обсерваторії. Штейман спостерігає перемінні зорі в астрономічному пункті в Крижанівці, Сатанова — в новій обсерваторії в Маяках.

Студенти нашого університету разом із вченими всього світу беруть участь в роботах Міжнародного геофізичного року.

В. МАКАРОВ.

Наш перший вечір в університеті

Наше знайомство з університетом почалося 31 серпня, коли всі першокурсники зібрались у великому актовому залі і нас вітали зі вступом ректор університету професор Лебедев та інші викладачі.

8 вересня це знайомство продовжувалося. Учасники художньої самодіяльності старших курсів і деякі першокурсники виступили з концертом, який усім нам дуже сподобався.

Особливо велике враження на нас справили пісні, виконані студентом V курсу історичного факультету Сильвестровим, та дует у виконанні Сильвестрова і Перетяжка.

Чудово виконала «Чардаш» студентка I курсу хімії Л. Діаконо-

ва. Захопила своїм виступом група акробатів-ексцентриків під керівництвом Рахматуліна, яка виступила в оригінальному жанрі.

Весело і захоплююче вели концерт конференсьє — студенти Топчій і Загинайло — у супроводі гармоніста, студента I курсу істфаку Юрія Ямка.

Враження від вечора дуже хороші, хотілося б тільки, щоб організатори його подбали про затійника і щоб не сумували ті, хто не кружляє у вальсі. Це був наш перший вечір в університеті, який назавжди залишиться в нашій пам'яті.

Г. ДІДОРЧУК, студентка I курсу українського відділу філологічного факультету.

Змагаються плавці

12 вересня в басейні парку «Перемога» студенти університету провели змагання з плавання. В змаганнях взяли участь команди всіх факультетів.

Рекорд університету на дистанції 100 м вільним стилем встановив Козленко (історичний факультет) — 1:14,0 сек. У жінок на цій дистанції першою була Лебедева (філологічний факультет). Вона теж прийшла з рекордним показником — 1:54,4 сек.

В ході змагань було встановлено ще два рекорди ОДУ. Варварецький (історичний факультет) способом на спині проплив 100 м за 1:33,0 сек. Представниця фізмату Таран способом брас 100 м закінчила за 1:46,7 сек.

Напружено пройшла центральна подія змагань — змішана естафета 4×50 м. Тільки на останніх метрах вперед вийшли філологи. Їх час —

2:55,0. Лише 0,8 сек. програли переможцям плавці фізмату.

В командному заліку перше місце посіли спортсмени фізмату. На другому місці — філологи.

Першість ОДУ з плавання — це генеральна репетиція перед вузівськими змаганнями. Виявився ряд здібних спортсменів молодших курсів. Але змагання показали, що університет повноцінну команду на вузівські змагання виставити не зможе: деякими способами плавання наші студенти не володіють. Так, в програмі змагань була дистанція 100 м способом «дельфін». Але стартували цим способом лише... 2 чоловіки, та й ті зійшли з дистанції, не закінчивши її.

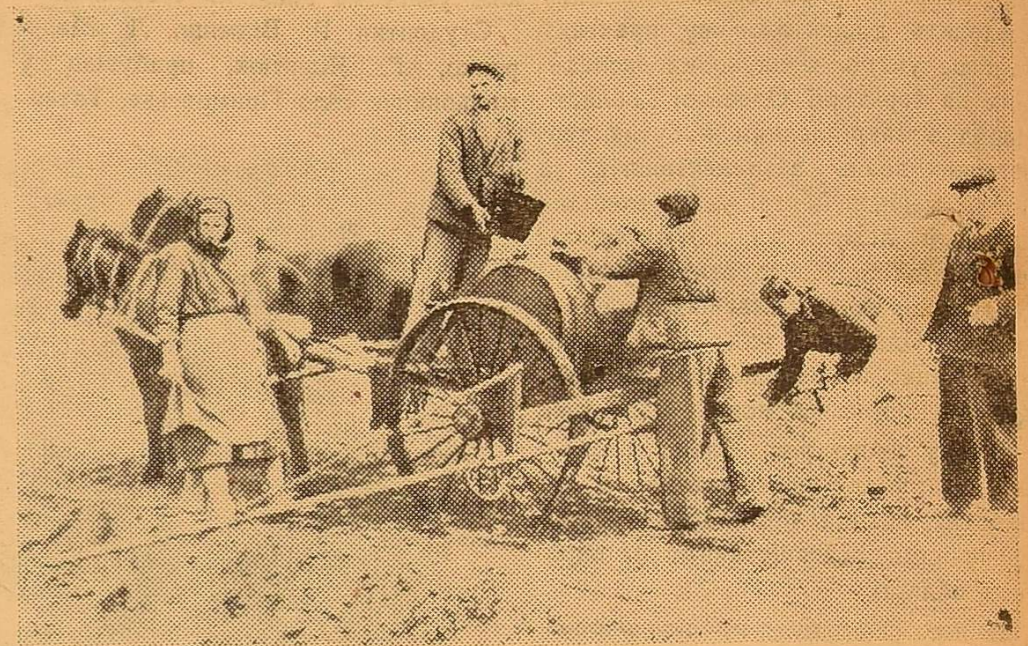
Цікаво, кого виставить ОДУ на вузівські змагання способом «дельфін». Цим питанням повинна заклопотатись кафедра фізвиховання.

В. КРАВЧЕНКО.

Б. ДЕРЕВ'ЯНКО

ПЕРЕМОГА

(ОПОВІДАННЯ)

На фото: на колгоспному полі.

1.
Велика чорна дошка. На ній — як шрам, клопоть паперу. «Список абітурієнтів, які зараховані до сільськогосподарського інституту».

Очі з надією і тривогою бігають по паперу. Нема...

Щось обірвалося в грудях, перехопило подих. «Ні, ні, я помилилася, мусить бути... Це говорить серце, це воно не вірить: розум повірив. Та серце сильніш. Воно примушує очі ще раз шукати в списку такого звичайного взагалі, але такого бажаного, навіть особливого зараз прізвища Голубенко.

Марно. Нема його.

Впала надія, забилася в тузі, як птаха з підрізнаними крилами.

Не пощастило, не поталанило...

Біль, гіркота, образа вирували в ній, кипіли, переповнювали душу.

І раптом, як блискавиця, пронеслася, спалахнула думка: «Що робити далі? Як бути?».

— Марійка!

Дівчина оглянулася. Вона й не помітила, як до неї підійшла її односельчанка Віра, що теж вступала до вузу.

— Ти що тут стоїш? Вбита горем? Побиваєшся? Не пройшла? — затаракотіла та, як сорока. — Тьху! Начхать! Хто блат мав, той і пройшов, а ми його не мали. Ну, та годі про це. Я ось білети на танці дістала. Ходім, матроси будуть...

Немов не пізнаючи, дивилася Марійка на подругу. Нафарбовані губи, підбиті брови, завивка.

— Не піду, — глухо сказала вона і, різко повернувшись, побігла до виходу.

Віра розгублено дивилася їй вслід, тримаючи в руках квитки.

— От дурна, — знизала плечима, однак тієї ж хвилини випрямилася і чарівно посміхнулася юнакові, що проходив біля неї.

2.

— Значить так, хлібоздачу ми завершили, сівбу розпочали, соломю закиртували, овочі успішно реалізуємо, — Петро Миколайович Горбатов, голова колгоспу «Зоря», відкинувся на спинку крісла і переможно подивився на секретаря парторганізації Андрія Григоровича Гребінчука.

— Валяй, валяй, — одними кутками губ посміхнувся той. — Хвалиться.

— А що, хіба немає чим? Свилярник збудували, телятник — теж. Доходу мільйони три буде.

Андрій Григорович, високий, сухий, з посивілим волоссям, встав з місця,

відкрив вікно. Темно. Десь недалеко співали дівчата, рипала гармонь.

— Так... А от електрики нема, клубу не будеш, — секретар круто повернувся до голови: — І коли ти, Петре, зрозумієш, що культура зараз на селі потрібна, як повітря? Ми ж молодь свою у колгоспах не втримаємо, коли культури цуратимемося.

В двері постукали.

Голова аж зітхнув полегшено.

— Ввійдіть.

Ввійшла Марійка.

— Добрий вечір.

І стала біля дверей.

— Це хто, Марійка? — придивлявся секретар. — Йі-богу, вона. От розумниця! А я вже до тебе збирався йти сам. Ну, здрастуй, здрастуй, — поспішив їй назустріч. — Сідай.

Сам провів дівчину до місця, посадив.

— Ну, як?

— Не пройшла, — тихо одказала.

— Впала духом?

— Ні.

Андрій Григорович пильно подивився на дівчину, немов би хотів проникнути тим поглядом в її душу. Марійка спокійно витримала його погляд.

— Гарзд, — лишився задоволенням Андрій Григорович. Сів.

— Що ж тепер?

— В колгосп хочу йти працювати, — спокійно, як давно продумане, відповіла Марійка.

Підняв від паперів голову Петро Миколайович.

— Ти куди хочеш?

— В ланку.

— Добре. Нам в ланках люди потрібні. Ти до кого хочеш: до Павлички чи до Оксани?

— Я ні до кого, — нагнула голову Марійка, так що стало добре видно

вперту зморшку над переніссям. — Я хочу створити свою ланку. І ще я хочу, щоб за нами вже зараз закріпили площу. Так треба, так роблять передовики.

— Ого! — вигукнув голова.

— Ну, раз так роблять передовики, і ми так зробимо, — поспішив на допомогу Марійці Андрій Григорович.

3

Нарешті буря вщухла. Снігу врівень з віконницями намело. У балках, затишних місцях товща його й дюймової висоти сягала.

Люди були стурбовані: весь сніг з поля змело.

Марійка зранку з дівчатами в полі. У них радість: на їх ділянці повне снігу.

— Ура! — гукають дівчата, пустують, мов діти.

— Марієчко! Розумнице! — ластиться маленька чорноока Ніна. — Дай тебе поцілую. Дивись, на нашій ділянці весь сніг. А все тому, що тебе послухали, щити встигли до бурі поставити.

— Ану, підлабузице, геть! — кричать розчервоніла Світланка до Ніни. — Дівчата, бийте її!

Побігли в поле, смішно борсаючись в снігу.

— Йдіть сюди! — загукала до них Марійка. Прибігли. Захекані, веселі.

— Що таке?

— Давайте в село та почнемо гній возити.

— О! — зморщила носа Віра.

Працювали до обіду. А з обіду Віра та троє її найближчих подруг на роботу не з'явилися.

(Далі буде)

Обговорюємо нові кінофільми

Широкоекранний фільм «Дон Кіхот» — визначне явище радянської драматургії. Сценарист Шварц та постановник Г. Козинцев мали перед собою велике завдання — передати засобами кіно ідейне багатство одного з найвидатніших творів світової літератури. Неможливо було йти шляхом відтворення всього змісту грандіозного твору. Але автори фільму домоглися того, що півторагодинна кінокартина відбиває основне в ідейно-художньому багатстві роману Сервантеса.

Сервантес писав свій твір на початку розвитку капіталістичної формації, але вже тоді він зумів побачити багато огидних вад світу гендерства і безсоромного визиску. Геніальний художник побачив непримиренні суперечності між гума-

ністичними ідеалами і дійсністю, він закликав не відвертатися від дійсності, якою б суворою вона не була. Саме тому він з іронічною посмішкою зображає свого героя, хоч і співчуває йому.

Сервантес так само, як і Дон Кіхот, не знав шляхів до перемоги світлих гуманістичних ідеалів.

В наш час людство знає шляхи перетворення дійсності, зникає непрохідне провалля між реальністю і мріями. Саме тому пафос радянського фільму про Дон Кіхота полягає в гнівному засудженні потворного експлуататорського світу, де смішними і безумними здаються ідеали Дон Кіхота. Пафос фільму — в обуренні проти тих «хазяїв життя», які заявляють Дон Кіхотові:

— «Ви надзвичайно переконливо

„ДОН КІХОТ“

довели нам, що чеснотливі вчинки — смішні, вірність — кумедна, а любов — вигадка розпаленої уяви!».

Виразно змальований у фільмі і другий загін ворогів Дон Кіхота — міщани з їхнім огидним «здоровим глуздом», найспритніший серед яких бакалавр Самсон Карраско. «Життя само по собі щастя! Навіть для себе», — ось вища мудрість, якої він досяг.

І прекрасно відповідає йому Дон Кіхот:

— «Ваша разсудливість страшніша за мое безумство!».

Не можна вбити в людині високого прагнення до світлих ідеалів — ось основна ідея фільму «Дон Кіхот».

Н. ОЛЕКСЮК.

В. о. редактора В. В. ФАЩЕНКО.